

IN PROTEST AND IN CARE

IN PROTEST AND IN CARE er en gruppeudstilling med værker af 18 danske og internationale kunstnere og kunstnergrupper. Udstillingen sætter fokus på sårbarhed og svækkelse, såvel som omsorg og modstand. Flere af udstillingens værker giver adgang til konkret, levet erfaring med sygdom, funktionsvariation og handicap, blandt andet erfaringer af at støde sammen med omverdenens krav og de for-ventninger, vi stiller til os selv. Samtidig peger værkerne på de arkitektoniske, institutionelle, strukturelle og sproglige barrierer, der skaber og opretholder forskelle mellem det varierende og det normative; det uproduktive og det produktive; det syge og det sunde.

Gennem en bred vifte af materialer og medier præsenterer værkerne nye sprog for erfaringer af marginalisering og udsathed, men også for gensidig forbundethed og nye fællesskaber. De kunstneriske udtryk spænder fra det poetiske og fabulerende til det politiske og humoristiske og peger blandt andet på utålmodighed og oprør med definerende sprogbrug og stigmatisering. Central er også ideen om en “crip time” – et tidsbegreb, som betegner en fleksibel tid, der bøjer sig efter den enkelte krop og sinds rytme, frem for at bøje kroppe og sind efter tempofyldte tidsskemaer.

Udstillingens titel er lånt fra et ældre værk af den deltagende kunstner Alex Dolores Salerno: *At Work (In Protest and in Care)*. Selvom værket ikke er til stede i udstillingen, er titlen en vigtig overskrift for udstillingens grundspørgsmål. Den peger på, at der kan være protest i omsorgen og også en omsorg i det at protestere mod samfundets eksisterende indretninger og strukturer. Det, at titelværket er fraværende, peger også på de mange stemmer og fortællinger, som ikke er til stede på O – Overgaden, men som alligevel har en væsentlig plads i den bredere diskussion, udstillingen skriver sig ind i.

Udstillingen *IN PROTEST AND IN CARE* er kurateret af Anne Kølback Iversen som en del af forskningsprojektet *Crip Time – Art of Impairment, Withdrawal, and Impatience*, huset af O – Overgaden og Institut for Kunst og Kulturvidenskab på Københavns Universitet og finansieret af Ny Carlsbergfondet (2024-27).

I projektet undersøges på den ene side kunstneriske artikulationer af sygdom og handicap og på den anden side kunstinstitutionens egne svækkelser, ikke mindst den manglende tilgængelighed til O – Overgadens fredede bygning. Mens O – Overgaden arbejder på at kunne sikre fysisk adgang til bygningen, er der udviklet en række events, formidlings- og tilgængelighedstiltag til udstillingen. Information herom kan findes på O – Overgadens hjemmeside.

Tak til alle kunstnere, samarbejdspartnere og støttegivere.

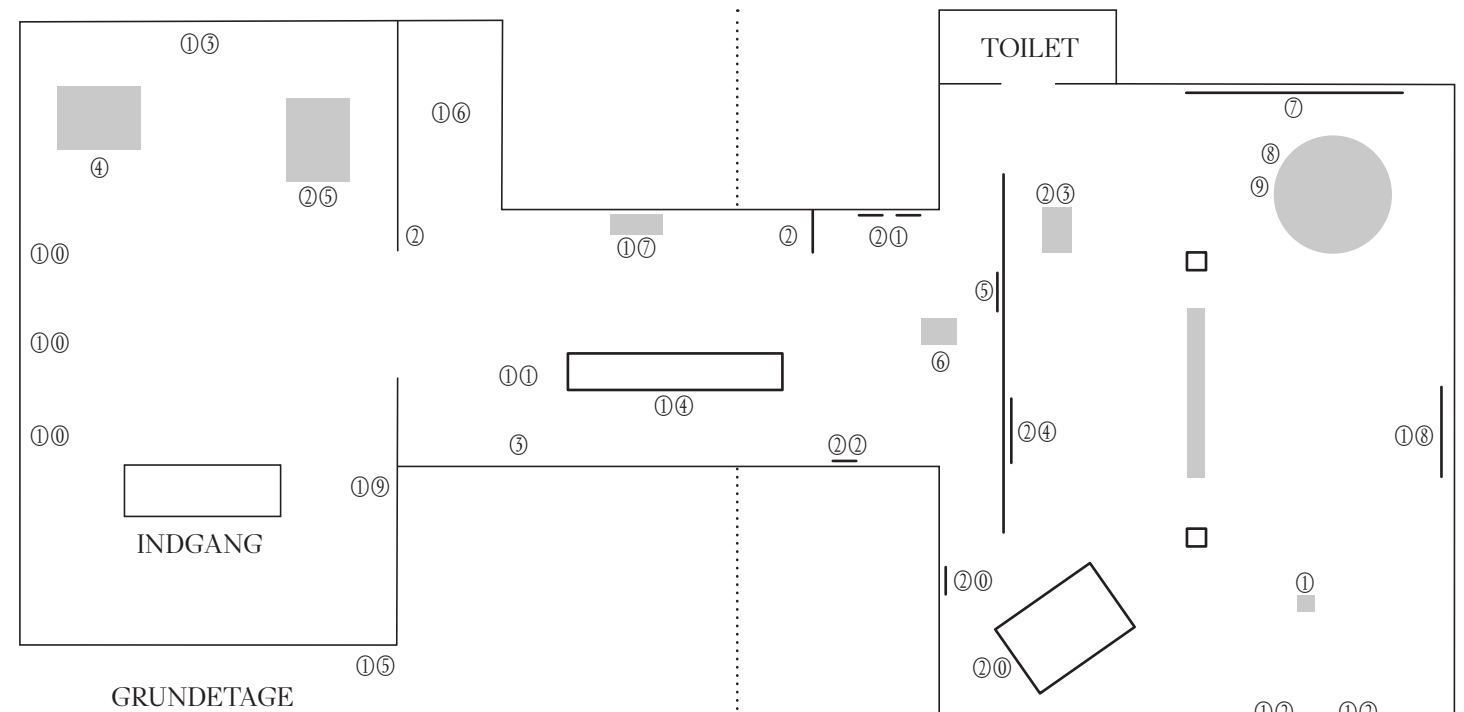
① Alex Dolores Salerno, *RED LINES*, 2024/2026
Brugte covid-tests, akrylmaling og spejlsokkel

RED LINES (2024/2026) består af et skrøbeligt tårn af rødmaledede hurtigtests placeret på en sokkel med glas på alle sider. Med reference til ustabiliteten i spillet Klodsmajor afspejler værket den prekære virkelighed i den fortsatte covid-19-pandemi, svækkede beskyttelsesforanstaltninger, misinformation og social isolation. Titlen hentyder til det politiske udtryk “røde linjer”, hvor en given adfærd ikke længere er acceptabel, og peger på de fælles betingelser for sikkerhed og skade i vores indbyrdes afhængige og globalt indviklede verden.

② Alex Dolores Salerno, *semilla santa*, 2024—
Varierende dimensioner
semilla santa (2025-igangværende) er en stedsspecifik installation skabt af kæder af både grønne, uristede og ristede kaffebønner, installeret som et forhæng, der markerer indgangen til udstillingen. Samlet med messing til kæder, der ligner bedekæder og fungerer som et stim-ming-redskab, fremhæver værket neurodivergent kropslighed, sanselig grounding, spiritualitet og bæredygtighed, mens det gør op med kaffens voldelige kolonihistorie og udfordrer kaffens forbindelse til kapitalistisk produktivitet og udnyttelse.

③ Anna Walther, *Bogryggen*, 2026
Papir, stof, træ, lim, Ca 200 × 65 cm
Anna Walthers værk *Bogryggen* (2026) består af to bogrygge hængt op på væggen, hvor siderne er taget ud. Uden siderne står bogryggene som et nulpunkt for vidensproduktion og peger på behovet for at omdefine-

29. august - 25. oktober 2026

re, hvor viden kommer fra, og hvor læring finder sted. De tomme rygge er pladsholdere for bl.a. den handicapvisdom, der historisk set er blevet overhørt.
Produceret i samarbejde med Bogbinder Klara K og Oskar Pedersen med støtte fra Statens Kunstfond og 15. Juni Fonden.

④ Anna Walther, *Urmarked*, 2026
Ca 135 × 170 cm
Skulpturen *Urmarked* (2026) peger på en oprindelig form for udbud og efterspørgsel, hvor amning og moderlig omsorg betinger barnets overlevelse. I kapitalistiske fortællinger om produktivitet er omsorg samtidig en strukturel, men ofte usynlig, forudsætning for markedets eksistens. *Urmarked* undersøger dermed grænsen mellem omsorg som relation og eksistentielt vilkår på den ene side og omsorg som vare og service på den anden. Med reference til den klassiske bronzeskulpturs monumentale formsprog får omsorgen en fysisk og monumental form.
Produceret i samarbejde med Oskar Pedersen med støtte fra Statens Kunstfond og 15. Juni Fonden

⑤ Bernd Oppl, *Behind My Eye*, 2026
Video, UHD, farve, stereo, (4 min 35 sek)
Behind My Eye (2026) er et videoessay, der gennem et situeret perspektiv og fundne optagelser af medicinske visualiseringsmetoder – såsom synsfelttest, øjensporing og OCT (optisk kohærenstomografi) – fortæller en historie om, hvordan synsedsættelse og blindhed diagnosticeres. Videoen reflekterer over det paradoks, at mangel på syn legitimeres og gøres synlig gennem optiske apparater.
Venligst udlånt af kunstneren og Galerie Krinzinger, Wien

⑥ Bernd Oppl, *Eye Tracker*, 2026
Jern, CNC-fræset; MDF; enkeltkort-computer; LCD-skærm; hovedtelefoner
Eye Tracker (2026) består af et metalbord graveret med medicinske tegninger og visualiseringer af kunstnerens synsedsættelse. Besøgende inviteres til at engagere sig i værket ved at følge linjerne i disse tegninger og gennem berøring udforske det kort over øjet og synsapparatet, der er indgraveret i overfladen. To små skærme er placeret på bordet og forbundet til hovedtelefoner. Skærmene viser optagelser fra sessioner foretaget med en specialudviklet øjensporer (eye tracker), som opfanger øjenbevægelser og transformerer dem til lyd. Disse optagelser ledsages af en samtale mellem forskerne Georgina Kleege og Mara Mills, som reflekterer over øjensporing som en kulturel teknik og dens relation til synsedsættelse og handicap.
Udviklet i samarbejde med Mara Mills og Georgina Kleege med særlig tak til Klaus Filip. Venligst udlånt af kunstneren og Galerie Krinzinger, Wien.

⑦ Bobbi-Johanne Østervang, *Noget jeg drømte*, 2026
Akvarel på tørrede monstera- og rabarberblade

⑧ Bobbi-Johanne Østervang, *I mine vilde tiders morgen*, 2026
Uddrag af langdigt, akvarel og blæk, blade fra duetræ

⑨ Bobbi-Johanne Østervang, *Postkort fra kosmiske venner*, 2026
Uddrag af serie, Vokspastel på farvet papir, 160 g, Fabriano - Tiziano

①⑩ Bobbi-Johanne Østervang, *I mine vilde tiders morgen* (uddrag), 2026
Poscatusch på vinduer
Noget jeg drømte (2026) er en serie tegninger malet med akvarel på tørrede blade fra monstera og rabarber, ligesom serien *I mine vilde tiders morgen* (2026) er uddrag fra et langdigt skrevet med akvarel på nedfaldne blade fra et duetræ, som kunstneren har indsamlet og presset. Bladene præsenteres sammen med en samling pasteller, der er uddrag fra serien *Postkort fra kosmiske venner* (2026). Tegninger og tekstuddrag kredser om forvandlinger og overgange mellem forskellige kropslige og mentale stadier, forestillede og konkrete.

①① Carolyn Lazard, *A Conspiracy*, 2017
16 Marpac Dohm hvid støj-maskiner, varierende dimensioner
I *A Conspiracy* (2017) er white-noise-maskiner monteret i loftet og fylder rummet med en konstant summende lyd. Maskinerne, der normalt bruges i soveværelser og terapeutiske rum til at skabe ro og sikre privatliv, bliver her omsluttende og potentielt overvældende. Ved at mangedoble en teknologi, der er designet til at skabe diskretion, undersøger værket forholdet mellem omsorg, kontrol og det offentlige rum. Titlen peger på denne dobbelte funktion af støj: den kan både beskytte og sløre.

①② Christine Sun Kim & Thomas Mader, *Tables and Windows*
HD-video på to skærme: *Tables* (9 min 14 sek); *Windows* (10 min 16 sek).
Tables and Windows (2016) er en to-kanals videoinstallation af Christine Sun Kim og Thomas Mader, hvor kunstnerne bruger tegnsprog, kropssprog og rumlighed til at udfordre, hvordan vi beskriver enkle objekter. I hver video udfører kunstnerne en version af “helping hands”, hvor den ene person står bag den anden, så kun vedkommendes arme og hænder er synlige. Med humor og præcision viser værket kompleksiteten af tegnsprog.
Venligst udlånt af kunstnerne og François Ghebaly, Los Angeles

①③ Elisabeth Molin, *like a fatigue, like a mirror crescent*, 2020
Ur, spejlskive, Diameter: 31 cm
Elisabeth Molins skulpturelle værk *like a fatigue, like a mirror crescent* (2020) består af et metalur monteret på væggen. I stedet for en urskive er der placeret et spejl inde i uret. Værket griber ind i betragterens forventning til uret som en måling af lineær tid og fratager det dets funktion. I stedet konfronteres man med refleksionen af sig selv og sine omgivelser. Værket og dets titel refererer til teorien og praksissen omkring ‘crip time’, et begreb, der beskriver en fleksibel og ikke-lineær tilgang til tid.

①④ Frida Lisa Carstensen Jersø, *Ellen Marie, Bertine, Troels, Rebecca, anonym, Linda, Kristine, Anna, anonym and Tina*, 2026
10 bronzeskulpturer på sokler, varierende mål
Frida Lisa Carstensen Jersøs skulpturelle installation *Ellen Marie, Bertine, Troels, Rebecca, anonym, Linda, Kristine, Anna, anonym og Tina* (2026) består af ti bronzestøbninger af rygimplantater fra personer med forskellige diagnoser og fysiske funktionsnedsættelser. Implantaterne er skabt ud fra medicinske scanninger af rygsøjlen, og hvert implantat adskiller sig i størrelse og form, hvilket understreger handicappets individualitet og de forskellige erfaringer bag medicinsk intervention.

①⑤ Frida Lisa Carstensen Jersø, *Welcome*, 2026
Akrylprint på aluminiumsplade
Ved indgangen til O – Overgaden er der placeret et blåt handicapskilt som en kommentar til bygningens begrænsede adgangsforhold, idet bygningens arkitektur ikke er tilgængelig for kørestolsbrugere.

①⑥ Jakob Jakobsen, *Opsigelse*, 2021
A4-papir m tekst
Opsigelse (2021) er et opsigelsesbrev skrevet af kunstneren selv. Brevet forbinder erfaringer med sygdom og sammenbrud med en bredere kritik af arbejdsmarkedet og de strukturer, der kan gøre os syge, men ikke tillader os at være det. Den personlige opsigelse bliver dermed en afvisning af strukturer, der kræver konstant arbejde og produktivitet.

①⑦ Jesse Darling, *Epistemologies 2*, 2022
Beton, ringbind, metalreol, stok, Varierende dimensioner
I Jesse Darlings *Epistemologies 2* (2022) står en lille metalreol op ad en væg, bugnende med slidte ringbind fyldt med beton. Ringbindene er stablet, klemt og skubbet ind i systemet, indtil strukturen begynder at give efter. Reolen hælder let på midten, og dens skrøbelige ben er bøjet, som om den er ved at kollapse under vægten af den viden, der er samlet på den. Værket materialiserer viden som fysisk, tung og ustabil og stiller spørgsmål ved, hvem der definerer viden, og hvilke kroppe og erfaringer institutioner arkiverer eller udelukker.
Venligst udlånt af kunstneren og Galerie Sultana.

①⑧ Julie Falk, *Epic Drive*, 2026
Video med lyd (7 min 16 sek), projektion på væg
Musik og lyd: Mija Milovic, Saxofon: Francesca Burattelli
Julie Falks film *Epic Drive* (2026), med lydside af Mija Milovic, udspiller sig i Californiens Mojaveørken og er optaget med en telefon tapet fast til sideruden på en bil i bevægelse. Kameraet registrerer et landskab, hvor krop, teknologi og økonomi allerede eksisterer i relation til hinanden.
En side fra Anne Boyers *The Undying* (2019), fungerer som et manuskript for filmen. Bogen har udgangspunkt i forfatterens behandling for brystkræft. I filmens form står tekst, lyd og billede i et åbent forhold til hinanden.

①⑨ Kasper Hesselbjerg, *Six Kawaii Organs*, 2026
Six Kawaii Organs (Chicken Brain), 2026
Six Kawaii Organs (Chicken Heart), 2026
Six Kawaii Organs (Chicken Lungs), 2026
Six Kawaii Organs (Chicken Guts), 2026
Six Kawaii Organs (Chicken Liver), 2026
Six Kawaii Organs (Chicken Testicles), 2026
Print på papir, tape, skifteramme, 50 x 40 cm
Kasper Hesselbjergs serie *Six Kawaii Organs* (2026) består af fotografier med seks forskellige organer fra en kylling som sit centrale motiv. De seks organer har hver et tegneserieagtigt ansigt, tegnet med mayonnaise, der giver organet et nærmest nuttet udtryk. Det nuttede – kawaii – står i kontrast til de rå organer og den industri, som de pågældende dyr indgår i. Værket spørger til, hvordan vi afgrænser os fra fx den kylling, vi spiser, og omvendt hvordan vi forstår vores egne organer som en del af vores selv.

Kasper Hesselbjerg, *Kawaii Organ Relation Soup*, 2026
Udgivelse 16,7 x 11,7 cm, 96 sider
Kawaii organrelationssuppe, Laboratoriet for Æstetik og Økologi (2026) er et hæfte med en opskrift på hønsekødssuppe blandet med refleksioner over historiske anskuelser af organers funktion i medicinske, gastronomiske og spirituelle sammenhænge.

②⑩ Kirstine Aarkrog, En lyddæmpende sort glaskasse. Kassen er beregnet til én liggende person. Kassen har fire lufthuller samt et hul til at installere en lyskilde. Lyskilden gør at personen ikke kan se ud. Uden for kassen kan man se ind i kassen, og man kan ringe til personen derinde. Rummet udenfor er mørklagt, 2025
Lyddæmpende sort glas, fyrretræ, 178 x 178 x 64 cm, tekst på træplade, 50 x 66 cm.

②① Kirstine Aarkrog, *Ideen om autoritet (uddrag)*, 2024
Tekstarbejde på A4-papir, indrammet

Jeg opremser den mad, jeg har spist. Det, jeg siger, skal jeg på samme tid se. Jeg skal se det kogte æg, jeg har spist, når jeg siger kogt æg. Hvis der er flere, sættes det i flertal, kogte æg. Eller antal, fire kogte æg. Remserne kan adskille mig fra dig og gør dig dermed virkelig., 2024

Jeg siger remserne hver dag. Nogle gange råber jeg dem. Jeg har dem altid med mig. De er mobile. Er remserne et værn og noget at værne om? Jeg har lært at sige remserne under en samtale. Jeg kan sige dem under sex. Remserne holder mig vågen. Jeg siger dem om natten. De vækker mig., 2024

Ideen om autoritet (2024) er en serie tekster med sætninger, der undersøger forholdet mellem forskrift og handling, mellem forestillingen og ideen om at gøre noget og den faktiske udførelse. Teksterne er bygget op som sirlige udklip og overlejringer, der henviser til den gentagende proces med at tænke, udtale og udforme sætningerne.

②② Marie Kolbæk Iversen, *Den Lille Havfrue (Signed Meditation)*, 2026
I Marie Kolbæk Iversens erfaring er tabet af evnen til at høre sin egen stemme en af de mest slående og indgribende faktorer ved at blive døv, og hun bidrager til udstillingen med en meditation, der syntetiserer hendes egen oplevelse som ‘døvblivende’ (‘deaf-gainer’) med Den Lille Havfrues mytologiserede transformation. Meditationen fremføres af kunstneren selv på et nuanceret, men gebrokkent dansk tegnsprog, som hun er i færd med at lære som konsekvens af sit progressive høretab. Performancen er målrettet både døve og hørende og vender majoritets-samfundets gængse hierarkier på hovedet, idet meditationen er tegn-medieret og efterfølgende oversat til talesprog. I udstillingen kan man se en håndmalet plakat for meditationen, der finder sted den 19. september i forlængelse af en paneldiskussion om døvhed og høretab.

②③ Panteha Abareshi, *NEW ARTIFACTS [ii]*, 2025
6 ryghvirvler, polykarbonat, rustfrit stål, resin, Varierende dimensioner
NEW ARTIFACTS [ii] (2025) af Panteha Abareshi består af seks blegede ryghvirvler, gennemboret af talrige smykker i metal. Knoglen fremstår rensat og steriliseret, som et anatomisk præparat, men piercingerne gør den ornamental – til noget, der skal betragtes og begæres, og som bevæger sig mellem præparat og spektakel. Hvirvlen er kroppen i dens mest reducerede form, frataget kød, identitet og autonomi. Den er samtidig et billede på smerte, der går til benet, og en antydning af, at selvpåført smerte kan være en måde at forholde sig til smerten ved sygdom og ved at blive betragtet.)

②④ Rikke Benborg, *Hysterics*, 2017/2026
Sort/Hvid-video (17 min 54 sek)
Rikke Benborgs video *Hysterics* (2017/2026) undersøger hysteri, en historisk og kønnet diagnose, der ofte patologiserede kvinders kroppe, følelser og fysiske reaktioner. Værket er skabt i samarbejde med dansekollektivet FANCLUB, danseren Mejse Vedel og lydkunstneren Lærke Sødring og bruger koreografi og lyd til at udforske bevægelser forbundet med hysteriske anfald. Værket spørger til, hvordan kvinders følelsesmæssige og kropslige udtryk gennem tiden er blevet fortolket, kontrolleret og sygeliggjort.

②⑤ Victor Vejle, *Sign*, 2026
Trappe inkl. stativ, træ og stål
275 cm x 100 x 370 cm
Med sin stedsspecifikke installation *Sign* (2026) har Victor Vejle placeret en trappe udstillingsrummets indgangsparti, der snor sig opad mod ingenting. Trappen er en ready-made, som Vejle fandt under en rejse til Polen og senere fik hentet til København. Som en intervention i den eksisterende arkitektur forstærker værket de eksisterende barrierer i udstillingsrummet. På en gang en forhindring og et symbol stiller værket spørgsmål ved tilgængelighed og ved trappens løfte som struktur for bevægelse, fremskridt og overvindelse.

Værker, der kan opleves i løbet af udstillingsperioden:

Christopher Robert Jones og Liza Sylvestre i samarbejde med Voices in the Gallery, ledet af Dr. Sarah Hayden, *Blue Description Project* (BDP), 2023
Video, 80 min

Blue Description Project (BDP) (2023) er et projekt med lydbeskrivelser og billedtekster til den britiske kunstner og filmskaber Derek Jar-mans film *Blue* (1993). *Blue Description Project* bygger på den mangesidede natur af Jarmans værker gennem omfattende tilgængelighed. Projektet afspejler Blues status som et grundlæggende værk inden for Crip Art og udfordrer ableistiske hierarkier, samtidig med at det fokuserer på de generative muligheder for forskel og gensidig afhængighed.

Frida Lisa Carstensen Jersø, *The Broken Back*, 2026
Bronzeskulptur på granitsokkel, 180 x 80 x 80 cm
Skulpturen *The Broken Back* (2026) er en bronzefstøbning af en opskaleret model af Jersøs eget rygimplantat, placeret ved Dronning Louises Bro i København, på det sted, hvor ulykken, der førte til hendes lammelse, fandt sted.